

УДК 519.246.87:616.12-008.31: 612.172.2

М.Свередюк

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ДОСЛІДЖЕННЯ ПОХИБОК СПЕКТРАЛЬНИХ ДАНИХ ФОТОПЛЕТИЗМОГРАМИ ДЛЯ АНАЛІЗУ ВАРІАБЕЛЬНОСТІ СЕРЦЕВОГО РИТМУ

М.Sveredyuk

ERRORS IN SPECTRAL PLETHYSMOGRAPHY DATA FOR ANALYSIS OF HEART RATE VARIABILITY

Варіабельність серцевого ритму (BCP) — це мінливість тривалості інтервалів між R-зубцями електрокардіограми (RR-інтервали). BCP є індикатором роботи серцево-судинної системи і механізмів регуляції цілісного організму і, в даний час, визнана найбільш інформативним неінвазивним методом кількісного оцінювання вегетативної регуляції серцевого ритму [1]. Методологічні проблеми при проведенні низки фізіотерапевтичних процедур (в результаті перешкоди істотно перевищують амплітуду корисного сигналу в його спектральній області) зумовили необхідність аналізу BCP за даними фотоплетизмограми (ФПГ) [2,3].

Метою дослідження є порівняння спектральних параметрів BCP електрокардіограми та варіабельності частоти пульсу (ВЧП) фотоплетизмограми.

У результаті дослідження високі, низькі та дуже низькі частотні компоненти (ВЧ, НЧ, ДНЧ) ВЧП добре узгоджені з BCP. Внутрішньо-груповий коефіцієнт кореляції їх відповідно 0.95, 0.96 та 0.98 — метод Уелча; 0.94, 0.95 та 0.96 — модифікований коваріаційний метод; 0.93, 0.96 та 0.97 — метод Lomb-Scargle; 0.95, 0.95 та 0.96 — вейвлет перетворення. Реєстрація проводилася за допомогою КАРДИОЛАБ СЕ та Pulse Oximeter SpO2 Monitor відповідно в 10 осіб віком 21-54 років у горизонтальному положенні. Інтервали виділено за допомогою модифікованого методу [4].

Підтверджено можливість використання ФПГ для аналізу BCP при стаціонарних умовах. Аналогічні результати, аналіз ВЧ та НЧ компонент, отримані в [3,5]. В роботах [6,7] підтверджено взаємозамінність оцінювання ВЧП із BCP при нестационарних умовах, проведені ортостатичної проби. Поряд з тим отримано відмінності між цими двома методами при вивченні типу вегетативного реагування, психофізіологічних особливостей піддослідних [3] та під час прогулянки, вело-тесті [7]. Встановлено що, актуальним залишається дослідження кореляції показників при проведенні функціональних тестів.

Література: 1.Баевский Р.М. Вариабельность сердечного ритма: теоретические аспекты и возможности клинического применения / Р.М. Баевский, Г.Г. Иванов.—М.: Медицина, 2000—295с. 2.Стригина М.И. Исследование погрешностей данных фотоплетизмограммы для анализа вариабельности сердечного ритма / М.И. Стригина, Д.Б. Чайванов, Ю.А. Чудина // М.: Научный центр биомедицинских технологий ФМБА России.—2013—№04—174с. 3.Lu G.A comparison of photoplethysmography and ECG recording to analyse heart rate variability in healthy subjects / G. Lu, F. Yang, J. A. Taylor, J. F. Stein // J. Med. Eng. Technol, 2009—№33—pp.634–41. 4.Balda, R.A., Diller, G., Deardorff, E., Done, J., and Hsieh, P. The HR ECG analysis program. in: J.H. van Bommel, J.L. Willems (Eds.) Proceedings of Trends in Computer-Processed Electrocardiograms. / R.A. Balda, G. Diller, E. Deardorff, J. Done, P. Hsieh // North-Holland, IFIP, Amsterdam, 1977—pp.49–56. 5.Hayano J. Assessment of pulse rate variability by the method of pulse frequency demodulation. / J. Hayano, A.K. Barros, A. Kamiya, N. Ohte and F. Yasuma // Biomed. Eng. Online, 2005—№4—P.1—12. 6.Gil E. Photoplethysmography pulse rate variability as a surrogate measurement of heart rate variability during non-stationary conditions / E. Gil, M. Orini, R. Bailón, J.M. Vergara, L. Mainardi, P. Laguna // Physiological Measurement, 2010—vol.31, №9 — pp.1271–1290. 7.Charlot K. Interchangeability between heart rate and photoplethysmography variabilities during sympathetic stimulations / K. Charlot, J. Cornolo, J.V. Brugniaux, J.P. Richalet, A. Pichon // Physiol. Meas, 2009 — №30 — pp.1357–6.